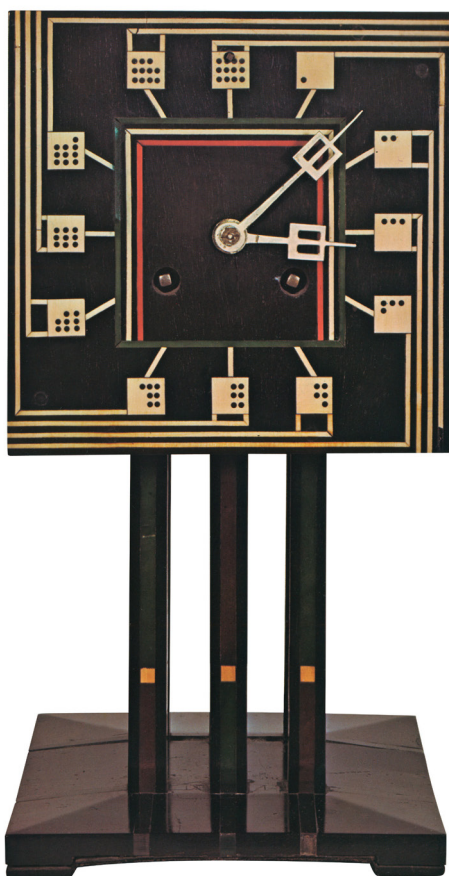

4. БЕЛЛИСТ – МОЗАИК

БЕОГРАДСКО ЛИСТАЊЕ
СРЕДЊОШКОЛСКИХ ЛИСТОВА
2018/2019

Сатови од слоноваче

Чарлс Рени Мекинтош
(1868–1928)

ΟΓΛΕΔΑΛΟ

ОНЕ СУ ИНСПИРАЦИЈА, ЗАБАВА И ПОТРЕБА

Занимљивости које вероватно нисте знали о мачкама

- Сваке године у Азији људи поједу скоро четири милиона мачака.
- У просеку мачка проведе две трећине дана спавајући, што значи да је одрасла јединка ове врсте стара девет година будна била само три године.
- Женке су углавном десношапе, док су мужјаци левошапи. Занимљиво је то што су људи у 90 одсто случајева десноруки, а преосталих десет одсто махом су мушкарци.
- Мачка не може да се спусти низ дрво са главом напред, јер свака канџа на њеним шапама показује у истом смеру. Тако, да би се спустила, мора прво задњицом да иде надоле.
- На свету постоји око пола милијарде домаћих мачака које су сврстане у око четрдесет признатих раса.
- Премда је општеприхваћено становиште да су прве мачке припитомили древни Египћани, најстарији кућни љубимац ове животиње недавно је откривен у 9. 500 година старом гробу на Кипру, што значи да је за неких 4. 000 година старији од најраније египатске уметности на којој се налазе мачке.
- За време инквизиције, папа Иноћентије VIII је имао сулуду идеју да су мачке зле и наредио је њихово убијање. Оне су срећом преживеле ову људску пошаст заогрнуту вером у Бога, али многи људи нису. Директна последица оваквог понашања била је експлозија у броју пацова и мишева што је проузроковало епидемију црне куге која је однела, неки верују, око пола укупне европске популације.

ОГЛЕДАЛО

- Нису мачке само у време средњег века патиле. Несрећнице су бацане са црквених торњева и звоника или на дан Светог Јована у џакове пуне сламе, па на ломаче, а све зато што су повезиване са вештичарењем које је само по себи људско сујеверје. Дакле, ни криве ни дужне.
- Прва мачка у свемиру је била француска маца по имену Фелисет, прозвана и Астромаца (Фр. Astrochat). Године 1963. лансирана је од стране Француза у космос, а електроде имплантиране у њен мозак слале су њене неуролошке сигнале назад на Земљу. Преживела је пут.
- Једна апокрифна јеврејска легенда каже да се Ноје молио Богу да му помогне да од пацова заштити храну ускладиштену на барци, а Бог је учинио да лав кине и износа избаци мачку.
- У Библији се спомиње до 150 животиња али не и мачка.
- Мачка чује боље од пса. Мачка може да чује високофреквентне звукове и за две октаве више од човека.
- Неке су преживеле падове и са висине од 20 метара, због способности да се исправе и дочекају на ноге.
- Када би породична мачка умрла у Египту, њена људска породица би жалила бријањем обрва, а приређивали су им и величанствене погребе током којих су пили вино и ударали се по грудима. Мачке би потом биле балзамоване са вајаном дрвеном маском, па би минијатурна мумија била смештена у породичну гробницу или на гробље мачака, а поред ње би сместили минијатурну мумију миша.
- Године 1888. откривено је више од 300. 000 мумифицираних мачака на једном древном египатском гробљу. Западнаци који су их нашли су их послали у Енглеску и Америку где су искоришћене као ђубриво.
- Мачка обично окоти између једног и девет мачића. Једна је окотила 19, а преживело је 15. То је светски рекорд.
- Мачка по имену Стабс је била градоначелник Талкитнија (Аљаске) 15 година.
- Тело мачке се састоји од 517 мишића.
- Најстарији познати предак данашње мачке живео је пре око 30 милиона година, а научници га називају *Proailurus*, што на грчком значи прва мачка. Група животиња из које су се развиле данашње домаће мачке се појавила пре око 12 милиона година.

ОГЛЕДАЛО

- Највећа дивља мачка је сибирски тигар који је дугачак 3, 6 метара и тежак око 317 килограма, док је најмања црнонога мачка чије женке не прелазе дужину од 50 сантиметара и тежину од 1, 2 килограма.
- Исламски пророк Мухамед је обожавао мачке, а његова омиљена се звала Муиза. Имала је шаре попут тигра.
- Британци (и Аустралијанци) црну мачку виде као знак среће, насупрот остатку Европе и Северне Америке.
- Најпопуларнија раса на свету је *персијска*, потом следи *мејн мачка*, па *сијамска*.
- Најмања раса је сингапура која тежи 1, 8, док је највећа мејн мачка која тежи 11, 3 килограма, што је дупло више од просека.
- Њен вид је и бољи и гори од нашег. Бољи је јер може да види у мраку и има шири периферни вид; гори је јер боје не види као људи, па научници сматрају да мачка мисли да је трава црвена. Са друге стране, трава можда заиста и јесте црвена: можда смо ми ти који не видимо добро.
- За време Хладног рата у холандској амбасади у Москви држали су две сијамске мачке које су непрестано мјукале и шапама ударале о једно место на зиду. Када су напоскон истражили шта се налази иза зида, уместо очекиваних мишева пронашли су KGB-ове микрофоне које су мачке чуле сваки пут када би се укључили.
- Способност мачака да пронађу пут кући је невероватна, а научници мисле да оне користе или угао под којим пада сунце како би нашле пут или имају магнетисане ћелије у мозгу које им служе као компас.
- Најскупља кафа на свету је *Копи Луњак* из Индонезије која се добија тако што се дивља мачка лувак храни њоме па се онда скупља из њеног измета. Кошта 500 долара (за 450 грама). Али немојте да је купујете јер се те животиње муче и држе у заточеништву.
- Јапанци верују да мачке имају моћ да се претворе у супердухове када умру, што је можда повезано са будистичким веровањем да је тело мачке привремено одмаралиште великих духовника.
- Имају 32 мишића којима контролишу спољно ухо, док ми имамо само шест. То значи да су у стању да независно ротирају уши за 180 степени.
- Мачке имају око 20. 155 длака по квадратном сантиметру.

ОГЛЕДАЛО

ПРВА НАГРАДА: „Гимназион”
Гиманзија, Чачак

4. БЕЛИСТ - БЕОГРАДСКО ЛИСТАЊЕ
СРЕДЊОШКОЛСКИХ ЛИСТОВА
2018/2019

ОГЛЕДАЛО

- Најдуговечнија забележена мачка је Крим Паф из Остина у Тексасу који је живео од 1967, па све до 6. августа 2005. године, три дана пре него што је требало да напуни 38 година.
- Мачке нормално могу да живе и до 20 година што је еквивалентно наших 96.
- Комеморативна кула је саграђена у Шкотској за мачка по имену Таузер који је за живота уловио скоро 30. 000 мишева. Глодарски трибунал никада није добио прилику да му суди.
- Прва мачка цртани јунак је био Мачак Феликс који се појавио 1919. године. Том (Џеријев пријатељ) се појавио 1940.
- Имају 230 костију у телу, док људи који су далеко већи имају 206. Оне немају кључну кост што им омогућава да се провуку кроз сваки отвор не мањи од обима њихове главе.
- Мачји нос је јединствен као што је јединствен наш отисак прстију.
- Мачје срце туче двоструко брже од нашег: од 110 до 140 пута у минуту.
- Мачка по имену Дасти је рекордер по броју мачића које је окотила за свог живота: 420.
- Јако су осетљиве на вибрације и верује се да могу да детектују земљотрес барем 10–15 минута пре човека.
- Бубрег мачке може да филтрира со. Због таквих карактеристика ова животиња може да пије морску воду.

Шта су све уметници, научници и „обични” људи рекли о мачкама:

- „Што мачка окоти, то мишеве лови.” – народна пословица
 - „Мачке увек знају да ли их одређени људи воле или не, мада их то не тера да нешто и учине по том питању.” – Винифред Каријер, писац и издавач
 - „Уметници воле мачке, војници псе.” – Дезмонд Морис, зоолог и антрополог
 - „Људи који мрзе мачке, вратиће се као мишеви у следећем животу.” – Непознати аутор
 - „Проучавао сам много филозофа и много мачака. Мудрост мачака је без сумње супериорна.” – Хиполит Тен, књижевни критичар и историчар
-

ОГЛЕДАЛО

- „И најмања мачка је ремек-дело.“ – Леонардо да Винчи, уметник и научник
 - „Кад је Бог стварао свет, одлучио је да стави и животиње у њега, па је смислио да свакој подари особине које жели. Животиње су тако формирале дуг ред испред његовог трона, док је мачка отишла на зачеље. Слону и медведу Бог је дао снагу, зецу и јелену брзину, сови моћ да види у мраку, птицама и лептирима изузетну лепоту, лисици мудрост, мајмуну интелигенцију, псу верност, лаву храброст, видри разиграност. Све те особине су животиње тражиле Богу. Дошао је и крај реда, а тамо је седела мала мачка, стрпљиво чекајући. „Шта ти желиш?“, упита Бог мачку. Мачка се скупиле скромно, па рече: „Ма, шта год да ти је остало од других, мени не смета.“ „Али ја сам Бог, све ми је остало.“ „У том случају, молим од свега помало.“ Бог се гласно насмеја на мачкин паметан одговор и даде малој мачки све што је хтела, додајући на то грациозност и елеганцију и, посебно за њу, нежно предење које ће увек привлачити људе и осигурати јој топао и удобан дом. Али јој је ипак узео лажну скромност.“ – Ленор Флајшер, Мачкина пицама.
-

Петар Кукић

„Гимназион“, Гимназија Чачак

Директор: Иван Ружичић

Главни уредник: проф. Иванка Танкосић

KORACI

LIST UČENIKA GIMNAZIJE „SLOBODAN ŠKEROVIĆ“, BROJ 44, 18. FEBRUAR 2019.

2019.

СКАМИЈА

школски лист Гимназије „Јован Јовановић Змај“

ПУТ

ГИМНАЗИЈАЛАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА ГИМНАЗИЈЕ „СВЕТИ САВА“ ПОЖЕГА

HEARTBEAT

БРОЈ
ГОДИ
ПРОЈ

FEMINIZAM

Većina ljudi 21. veka je na neki način upoznata sa feminizmom. Neki ga poznaju kao pokret koji se bori za ravnopravnost žena i muškaraca, dok ga drugi vide kao tvorevinu koju žene koriste kako bi omalovažavale muškarce, ali šta je zapravo feminizam i zbog čega je nastao? Feminizam se definiše kao zbir društvenih pokreta i ideologija čiji je cilj definisanje, uspostavljanje i branjenje jednakih političkih, ekonomskih, kulturalnih i socijalnih prava žena. Zalaže se za oslobođenje žena od nasilja, seksizma i tradicionalnih ženskih uloga (domaćice, supruge, majke, seksualnog objekta) i za prihvatanje žene kao celokupne ličnosti. Pokret se takođe bori za ostvarenje ekonomske i političke ravnopravnosti žena. Posebno se bavi ukazivanjem na postojanje opresije u svakodnevnici, njenom predočavanju javnosti i tretmanu žrtava. Ideja pokreta je ujedinjenje žena kako bi se prevazišla diskriminacija.

Istorija feminizma

Feminizam je nastao u zapadnim zemljama u 19. veku kao jedna od posledica industrijske revolucije. Razvoj mašina je počeo otklanjati potrebu za ljudskom radnom snagom, postepeno eliminirajući jednu od prednosti koju su muškarci imali nad ženama. To je omogućilo ženama da postanu sve značajniji deo radne snage, pogotovo za vreme Prvog svetskog rata kada su zamenjivale muškarce na frontu.

Feministički pokret se ispočetka ispoljavao u dva oblika - kao pokret za ravnopravnost u platama, odnosno kao pokret za davanje prava glasa ženama. Ovo je s vremenom postignuto u većini zapadnih zemalja nakon Prvog svetskog rata, a kasnije i u ostatku sveta. Feminizam je postepeno evoluirao u novu formu feminizma kome je cilj bio promena tradicionalne uloge žene u društvu putem napada na brak i materinstvo kao tradicionalne institucije, odnosno na muškarce koji su po prirodi represivni prema ženama.

Stereotipi feminizma

Feminizam, u našoj kulturi, ima izuzetno negativno značenje uz koje se vežu predrasude i stereotipi koji u velikoj meri proizilaze iz neznanja i neinformisanosti o tome šta feminizam zapravo jeste. Postoji više vrsta feminizma od kojih je najkontroverzniji radikalni feminizam. Radikalni feminizam tvrdi da je glavni krivac za rodnu neravnopravnost patrijarhat, kao celokupan sistem muške vlasti nad ženama; od muških vladara, muške vojske, muške industrije, muške religije, muške nauke i muške kulture. Radikalne feministkinje ističu važnost akcije i protesta kao načina osvajanja ženskog prostora i izgradnje ženske kulture. Fokusi su muško nasilje nad ženama, silovanje, žensko ropstvo i pornografija. Neki feministi zloupotrebljavaju ideje radikalnog feminizma kako bi ponižavali i mrzeli muškarce. Većina stereotipa i predrasuda potiče upravo od takvih ljudi.

Značaj i suština modernog feminizma

Krajem 1970-ih godina se fokus pažnje feminista preusmerava sa pitanja „obične” jednakopravnosti prema nizu pitanja važnih za život žena u društvu, među kojima su jednaka građanska i politička prava muškaraca i žena, besplatna i sigurna kontracepcija te pravo na pobačaj, seksualna eksploatacija, itd. Da nema feminizma, žene bi i dalje bile u velikom zaostatku za muškarcima, ne bi imale pravo glasanja, školovanja i vodile bi živote podređene muškarcima. Feminizam ruši granice koje su postavljane ženama i omogućava im da se oslobode restriktivnih uloga koje su im dodeljivane. Iako možda ne primećujemo diskriminaciju žena u našoj okolini, to ne znači da ona ne postoji. Diskriminacija žena je globalni problem na kome svi treba da rade kako bi se razrešio.

Noemi Santo

„Gymnasium” Gimnazija Svetozar Marković Subotica

Direktor: Veselin Jevtić

Glavni urednik: mr Borjana Gavrilov Bolić

АЛКОХОЛИЗАМ

Човјек не постаје просвијетљен замишљајући фигуре свјетла, него постајући свјестан таме. (Карл Густав Јунг)

Алкохолизам је једна од најраспрострањенијих болести зависности, односно токсикоманија. По правилу, алкохолизам је психогеног поријекла али уз знатан утицај ситуационих фактора због чега је раније сматран пороком, а не болешћу. Испољава се као губитак способности уздржавања од прекомјерне употребе алкохола, што доводи до зависности, нарушавања психичког и физичког здравља и социјалних односа. По распрострањености и штетним посљедицама по здравље, алкохолизам је одмах послјије болести кардиоваскуларног система и малигних обољења. Због наведених разлога у већини земаља је обухваћен здравственим осигурањем као болест зависности. Чешћи је код мушкараца, али га и жене све више индукују. Од укупног броја становништва, сматра се да је алкохоличара неких 2-3% од целокупне популације. Лијечење може бити физиолошко (лијековима попут антабуса), психолошко (терапијом и рехабилитацијом) и/или социјално групном терапијом.

Алкохолизам се дијели:

1. Претоксикоманска фаза:

1.1. Повишена толеранција – манифестује се кроз употребу све веће количине алкохола без знакова манифестног пијанства. Јавља се обично послјије вишемјесечног или вишегодишњег пијења.

1.2. Особа из неког **психолошког** разлога користи алкохол најчешће ради ублажавања напетости, страха, неизвјесности...

2. Токсикоманска фаза

2.1. Губитак контроле – особа пије до опијања, то је трајан феномен.

2.2. Алкохолне амнезије – може бити потпуна или дјелимична, не сјећа се догађања у периоду пијанства.

2.3. Немогућност апстиненције – то је критична фаза позната као **«феномен прве чаше»**. Један дио алкохоличара пије по систему доливања што омогућава континуитет одржавања алкохолемије у крви као би могли да функционишу, јер у противном наступа апстиненцијална криза.

2.4. Пад толеранције – настаје у завршној фази болести нпр. лице које је дневно конзумирало 1 литар жестоког пића често не може да попије више од једне до двије чаше.

Такође, алкохолизам се дијели на:

1. Рани (јављају се почетне промјене у сфери понашања, здравља, породичном, професионалном и социјалном функционисању).

2. Средњи (могућа је појава пијења по систему доливања, јавља се повишена толеранција, проблеми у породици, на послу и уопште у друштву. Здравље је оштећено и неопходно је лијечење).

3. Касни (у овој фази постоји потпуна физичка зависност, неопходно је лијечење које дужије траје и са мањим је резултатима успјешности).

Алфа – алкохоличар пије у циљу олакшања психичких и соматских тегоба. Присутан је претоксикомански феномен. Психичка зависност, пијење прелази дозвољену границу у смислу количине, мјеста и времена. Има проблеме у сфери социјалних односа (свађе, сукоби у породици, на радном мјесту...).

Бета – нема ни психичке ни физичке зависности, постоје здравствене тегобе (чир, гастритис, цироза, полинеуритис...). Пију учесници и веће количине алкохола.

Гама – у овом типу алкохолизма постоји психичка и физичка зависност, повећана толеранција, губитак контроле у пијењу, здравствене и социјалне тегобе. Могу да апстинирају дужије или краће вријеме.

Делта – код овог типа алкохоличара постоји немогућност апстиненције као и знатно повишена толеранција.

Епсилон – за овај тип алкохолизма карактеристично је вишемјесечно паузирање у конзумирању алкохола после чега слиједе тешка опијања као и психичка и физичка зависност, након чега могу опет да апстинирају без проблема. Личи на темпоралну епилепсију.

Зета – за који је својствено коришћење субститута алкохола у случају недостатка алкохолних пића.

Породична терапија, а за коју се социјални радници могу обучити, најефикаснији је начин лијечења. Пролонгирана конзумација алкохола и његове посљедице осјећају, осим самих зависника, и њихове породице и шири околина.

Редакција „Сунчани видици”

СШЦ „Источна Илица” Источно Сарајево

Директор: Бранка Ковачевић

Главни и одговорни уредник:

проф. Огњен Тодоровић

ZEMLJOM OVOM IĆI KAO SVJETLO MRAKOM

Oko nas se nalazi mrak. Toliko zločina, droge, alkohola, nepravde, loših ljudi... Sve to oko nas. Mrak, tama... U svom tom zlu mi se moramo istaći, isplivati.

Nalazimo se u mraku. Sve oko nas vuče nas u tamu, vodi na pogrešan put, ne dozvoljava nam da nađemo svjetlo. U tom svijetu tame, moramo pronaći nešto što će nas istaći, pokazati nas kao svjetlo. Načini da se istaknemo mogu biti razni. Možemo ih pronaći u pjevanju, u pisanju eseja, u eko aktivnostima, raznim doprinosima državi... Samo treba shvatiti koji je to dio nas koji nas ispunjava.

Kada se nađemo u situaciji kao da hodamo mrakom, kao da je sve oko nas crno i loše, moramo pronaći ono poznato „svjetlo na kraju tunela”. Da, naš život je baš poput jednog dugog tunela u kojem smo mi u potrazi za svjetlošću. I kada pronađete to svjetlo, znat ćete da ste uspjeli. Vaš životni cilj će biti ispunjen. Vi ćete biti ispunjeni. Osjećat ćete se kao da ste nakon pustinje pronašli baštu sa najljepšim „cvijetnim tepihom”.

Svi se ponekad nađemo u toj tami. Ali to nije nešto što je vječno. Iz svakog dna se možemo izvući. I onda kada mislimo da je sve tama, ipak uvijek postoji tračak svjetlosti za koji se možemo „uhvatiti” i izvući. Baš kao što svijeca svijetli u tami, tako i mi svojom dobrotom, radom i doprinosom možemo zasijati.

Svjetlo se najbolje može pronaći u ljubavi, bila to ljubav između momka i djevojke, porodična ljubav, ljubav prema nekom sportu... Ona nas vodi ka sreći. A, šta je to što nam daje podsticaj i što nas ohrabruje, ako to nije sreća. Lančano, od ljubavi, preko sreće, pa sve do svjetlosti.

Mi, ljudi, smo čudni. Umjesto da tako dolazimo do vrha, vodimo se nečim lošim i dolazimo do dna, do najtamnijeg mraka. Kada bilo ko od nas osjeti svjetlo shvati šta je sreća, osjeti toplinu u srcu i izađe iz tame koja ga je dovela do dna. A šta drugo može biti bitnije nego osjetiti i vidjeti svijetlu tačku u ovom tamnom i teškom životu zla.

OGLEDALO

Koliko god bili svjesni da je oko nas sve gora situacija i da loše stvari okupiraju zemlju, moramo se izboriti i podsticati druge da za svoj, a i život drugih ljudi, rade dobre stvari koje će nas sve prevoriti u jedno veliko Sunce puno bajne svjetlosti, a ne ostaviti u običnoj, tamnoj, životnoj rupi.

I zapamtite! Hodajte ovom zemljom baš kao što Sunce hoda svemirom.

Asja Mešić

„Mladi pravnik”

Srednja ekonomsko-trgovinska škola, Tuzla

Direktorka: Larisa Ćustendil

СУНЧАНИ ВИДИЦИ

ФЕБРУАР 2019

ВНАК

ЧАСОПИС УЧЕНИКА ГИМНАЗИЈЕ „С. ШКЕРОВИЋ“ ПОДГОРИЦА

БРОЈ 20

ДИМИТРИЈЕ

Ekonomiska Pg

školski časopis

U SREDNJA EKONOMSKO-TRGOVINSKA ŠKOLA TUZLA

MLADI

PRAVNIK

RAZMIŠLJANJA JEDNE SREDNJOŠKOLKE

Bol je neuništiva materija, prelazi iz jednog oblika u drugi... Uđe u nas kao bol i ostaje, ali se ponaša kao voda, poprima oblike, stvara iluzije, zavisno od toga čime izazvana ostaviće različite posljedice... Bol u mišićima ojačava mišiće, pa recimo da to važi i za srce... što ga više opterećujemo postaje jače... To je mišić koji jača našim fizičkim i psihičkim aktivnostima... Neki imaju predispozicije za jake i snažne mišiće, spremne za sito i rešet, dok nečiji od slabosti, i jačine života pucaju i posustaju...

Grešni smo i zbog samih misli koje nijesu čiste? Odakle li one dolaze, sa koje ivice tebe? Ne možemo ih kontrolisati, naviru... Biramo samo ono što ćemo reći. Rječima se izliti u kalup dostojanstvenog i očekivanog. Šta je sa mislima? Dođu, odu, a neke se i vrate. I sve u nama, ne puštamo ih na svjetlost dana. Nekad su razbacane tako da se rečenica ne može sastaviti. Zaključane u svoje kaveze opreznosti, ako se izgovore - kakvu će reakciju izazvati. A to guši.

Preživjećeš obrušavanje lavine snijega i kamenja. A ubiće te zrno bibera.

I svaki dan tražim neke dokaze, nešto što bi me uvjerilo da nije gotovo kad imamo osjećaj da jeste. Tu je teško napraviti granicu između onog iracionalnog, možda i nemogućeg, ali treba mi makar još jedna slamka za koju treba da se držim tokom cijelog života. Da bude lakše zaspiti i srećnije živjeti.

Pod gasom nervoze, bola, tuge, osakaćenosti duše dolazi do stvaralaštva. Pjesnici mnogo češće pišu o svojim bolovima jer ih treba podijeliti, izvaditi iz sebe, dok sreću grčevito skupljamo i taložimo u sebi ne bi li je bilo što više.

Koraćamo ka istom kraju u toliko različitih smjerova, ciljeva, sudbina, vodeći se vjerovanjem u nešto bolje, bezbrižnije. A kraj puta ne znamo. Trčimo da stignemo i predemo što više, ne znajući na koliko koraka smo podešeni. I kada se koraci odbroje, imamo dva vjerovanja: prvo, da ih više nećeš brojati i ići ćeš svuda bezbrižan i vječan; i drugo, eksplozija, pucanje svega stečenog, voljenog, crna rupa s dnom. Izvjesno je, jedno će isključiti drugo, i samo jedan od dvojice prijatelja različitog razmišljanja saznaće prvi.

OGLEDALO

Vrijeme nije vidljivo, ono je osjetno, ono je tu i kad satovi nijesu bili, stavljam katanac na kazaljke, zašto opet pada mrak? Sviće novo jutro, novi dan. Podesim na pogrešno, opet ne remetim ništa. Bacim kalendar, a ipak se godišnja doba smenjuju. Spustim roletne da ne vidim zalazak sunca i bora me opomene. Vrijeme ne može stati i neće me čekati.

Plivanje u okeanu emocija je istovremeno najopasnija i najljepša stvar na svijetu. Tamo i ja postajem emocija, riba nekih samo meni svojstvenih boja, osoba koju su ljudi voljeli ili ne na neki jedinstven način, i to ne bih mjenjala ni za jednu pustinju ravnodušnosti u kojoj su svi isto zrno pjeska koje služi za skrivanje smrtonosnih neprijatelja, onih zmija prezira, škorpiona pohlepe i guštera zavisnosti.

Anja Peković

„Ekonomska PG” Srednja ekonomska škola

Mirko Vešović, Podgorica

Direktorica: Dijana Vujačić

Glavni urednik: prof. Željko Miladinović

ВРЕМЕПЛОВ „БОРА 50”

Ове године обележавамо пола века рада Гимназије Бора Станковић, али њено постојање се може измерити и децом која су прошла кроз ову школу и њиховим успесима. Да није било 1969. године, ко зна где бисмо ми били сада и шта бисмо радили, и зато у част тој години представљамо вам времеплов „Бора 50” који ће нам рећи шта се то догодило у тих 365 дана:

- Први студијски албум „Лед цепелина” са истим називом
- 4 победника на Евровизији у Мадриду
- Први радио програм у Југославији, Индекс 202
- Ступила на снагу Међународна конвенција о елиминацији свих облика расне дискриминације
- Државни удар у Либији:
Муамер ел Гадафи долази на власт
- Јованка Броз отворила болницу за миопатична и реуматична обољења
- Тито отворио хидроелетрану Златоличје
- Отворен хотел „Југославија”
- Основан Универзитет у Приштини
- Први пробни лет авиона Боинг 747
- Лансирана је совјетска научно-истраживачка станица Венера 5
- Лансиране свемирске летелице Аполо 9 и Аполо 10
- Свемирска мисија Аполо 11:
Нил Армстронг слетео на Месец
- Робин Нокст Џонсон опловио цео свет
по први пут за 312 дана
- Издат је роман „Кум” Марија Пуза по први пут
- Добрица Ћосић постаје председник
Српске књижевне задруге
- Југословенски филм „Рани радови” добио је Златног медведа на 19. Берлинском филмском фестивалу

ОГЛЕДАЛО

- Премијера филма „Битка на Неретви“
- Филм „Рат и мир“ добио Оскара за најбољи страни филм
- Емитована прва епизода серије „Скуби-Ду“
- Емитована прва епизода серије „Улица Сезам“
- Пеле постигао 1000. гол у каријери
- Мушки тим Југославије у стоном тенису освојио је бронзу на светском шампионату у Минхену
- Вршњаци наше школе су:
 - Предраг Мијатовић – фудбалер
 - Роберт Просинечки – фудбалер
 - Синиша Михајловић – фудбалер
 - Оливер Кан – голман
 - Михаел Шумахер – возач формуле
 - Феликс Баумгартнер – скакач
 - Дејв Баутиста – рвач
 - Софи Кинсела – глумица
 - Дарен Аронофски – режисер
 - Питер Динклиџ – глумац
 - Џерард Батлер – глумац
 - Џејсон Бејтман – глумац
 - Џенифер Анистон – глумица
 - Пол Рад – глумац
 - Метју Пери – глумац
 - Метју Маконахеј – глумац
 - Кејт Бланчет – глумица
 - Небојша Глоговац – глумац
 - Џенифер Лопез – глумица и певачица
 - Ајс Кјуб – репер
 - Тони Цетински – певач
 - Гвен Стефани – певачица
 - Џеј Зи – репер
 - Кенди Дулфер – цез саксофонисткиња
 - Тијесто – ди-џеј

Редакција „Борополитен“

Гимназија Бора Станковић Ниш

Директор: Љиљана Златановић

Главни уредник: проф. Милена Богдановић

НАЈБОЉА НАСЛОВНА СТРАНА: „**Борополитен**”
Гимназија Бора Станковић, Ниш

4. БЕЛИСТ - БЕОГРАДСКО ЛИСТАЊЕ
СРЕДЊОШКОЛСКИХ ЛИСТОВА
2018/2019

4. БЕЛЛИСТ

БЕОГРАДСКО ЛИСТАЊЕ СРЕДЊОШКОЛСКИХ ЛИСТОВА 2018/2019

УЧЕСНИЦИ

1. „Борополитен”, Гимназија Бора Станковић, Ниш
 2. „Искра”, Гимназија, Пирот
 3. „Гимназијалац”, Гимназија Свети Сава Пожега
 4. „Гимназион”, Гимназија, Чачак
 5. „Фрагменти”, СШЦ Источна Илица, Источно Сарајево
 6. „Сунчани видици”, СШЦ Источна Илица,
Источно Сарајево
 7. „Средњошколац”, Средња економско-трговинска
школа, Тузла
 8. „Млади правник”, Средња ЕТШ, Тузла
 9. „Кораци”, Гимназија Слободан Шкеровић,
Подгорица
 10. „Знак”, Гимназија Слободан Шкеровић, Подгорица
 11. „Економска Пг”, СЕШ Мирко Вешовић, Подгорица
 12. „Ехо”, Гимназија Котор
 13. „Heartbeat”, Прва гимназија, Марибор
 14. „Скамија”, Гимназија Ј. Ј. Змај, Нови Сад
 15. „Gymnasium”, Гимназија Светозар Марковић,
Суботица
 16. „Пут”, Зрењанинска гимназија, Зрењанин
 17. „Милевин свет”, СТШ Милева Марић, Тител
 18. „Бранко”, Карловчка гимназија, Сремски Карловци
 19. „Млади филолог”, Филолошка гимназија, Београд
 20. „Соколске новине”, Гимназија Руђер Бошковић,
Београд
 21. „Димитрије”, ПБТШ Димитрије Давидовић, Земун
-

ОГЛЕДАЛО

НАГРАДЕ

ПРВА НАГРАДА

„Гимназион” ♦ Гимназија, Чачак

ДРУГА НАГРАДА

„Млади филолог” ♦ Филолошка гимназија, Београд

ТРЕЋА НАГРАДА

„Искра” ♦ Гимназија, Пирот

НАЈБОЉА НАСЛОВНА СТРАНА

„Борополитен” ♦ Гимназија Бора Станковић, Ниш

НАЈБОЉЕ ГРАФИЧКО РЕШЕЊЕ НОВИНА

„Heartbeat” ♦ Прва гимназија, Марибор

ПОХВАЛЕ

„Бранко” ♦ Карловчка гимназија, Сремски Карловци

„Пут” ♦ Зрењанинска гимназија, Зрењанин

„Знак” ♦ Гимназија Слободан Шкерковић, Подгорица

„Ехо” ♦ Гимназија Котор

ПОХВАЛА НАСЛОВНА СТРАНА

„Ехо” ♦ Гимназија Котор

ПОХВАЛА - ГРАФИЧКО РЕШЕЊЕ НОВИНА

„Гимназијалац” ♦ Гимназија Свети Сава, Пожега

ЖИРИ 4. БЕЛЛИСТ-а

Проф. др Милан О. Распоповић
физичар и филозоф, Београд

Зорица Перовић
професорка филозофије и социологије, Београд

Лука Тилингер,
графичар и илустратор, Београд